

te wijzen dat ik snel een antwoord zou willen krijgen.

07.03 Luc Goutry (CD&V): Mevrouw de minister, mag ik noteren dat u zelf ook voornoemde denkpiste genegen bent?

07.04 Minister Laurette Onkelinx: Ja.

07.05 Luc Goutry (CD&V): Het is immers al te gek want het nachtwerk in kwestie dat door vrijwilligers wordt gepresteerd, kunnen wij nooit door professionele krachten vervangen. Het zou immers onbetaalbaar zijn om mensen 's nachts te betalen om bij iemand te waken en aanwezig te zijn.

07.05 Luc Goutry (CD&V): Tout comme Mme Milquet, la ministre est donc favorable à la proposition. Si l'avis du CNT est aussi positif, une solution devrait pouvoir être dégagée rapidement. C'est important car il s'agit en l'occurrence de prestations volontaires qui ne peuvent pas être professionnalisées.

Vrijwilligers willen voornoemde taak uitvoeren. Alleen vragen zij om amper een bedrag tot 2.500 euro als onkostenvergoeding te kunnen krijgen. Indien wij met voornoemd bedrag het hele probleem van de nachtoppas gedeeltelijk kunnen oplossen, is het idee van mevrouw Becq, de voorzitter en mezelf heel merkwaardig en ondersteunend.

Mevrouw de minister, ik hoop dat de NAR een positief advies uitbrengt. Aangezien uw collega, mevrouw Milquet, ook al positief heeft geantwoord, zouden wij met een positief advies van de NAR en van twee ministers en met de inschrijving van de kwestie in het regeerakkoord vrij snel tot een oplossing moeten kunnen komen.

Wij moeten de maatregel in eerste instantie zelfs niet voor alle vrijwilligers doorvoeren, maar wel voor de genoemde categorie van vrijwilligers. Zij verrichten immers een arbeid die wij nooit nog kunnen professionaliseren.

Ik dank u voor het antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 Vraag van de heer Stefaan Vercamer aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "de combinatie van de forfaitaire onkostenvergoeding met de kilometervergoeding voor vrijwilligers met betrekking tot het jaar 2009" (nr. 13595)

08 Question de M. Stefaan Vercamer à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur "le cumul de l'indemnité de frais forfaitaire et de l'indemnité kilométrique pour les volontaires en 2009" (n° 13595)

08.01 Stefaan Vercamer (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, door de wet houdende diverse bepalingen van 6 mei 2009 is het mogelijk dat een vrijwilliger voortaan de forfaitaire onkostenvergoeding combineert met een kilometervergoeding. Dat is een hele stap vooruit. Wij danken u dat dit is gerealiseerd.

08.01 Stefaan Vercamer (CD&V): Depuis l'entrée en vigueur de la loi portant des dispositions diverses du 6 mai 2009, les volontaires peuvent cumuler une indemnité de frais forfaitaire et une indemnité kilométrique jusqu'à un maximum de 2.000 kilomètres par an et par volontaire. Ce règlement est-il d'application depuis l'entrée en vigueur de la loi? Combien de kilomètres pourront-ils dès lors donner lieu à indemnisation en 2009?

Artikel 62 van deze wet wijzigt artikel 10 van de wet op de rechten van de vrijwilligers zodat deze combinatie mogelijk is tot maximaal 2.000 kilometer per jaar en per vrijwilliger.

Graag had ik een antwoord gekregen op de volgende vragen, mevrouw de minister.

Hoe moeten de woorden "per jaar" voor het jaar 2009 worden geïnterpreteerd? Veel vzw's stellen hierover vragen. Betekent dit dan

vanaf de inwerkingtreding van de wet? Dat zou betekenen dat van 29 mei 2009 tot en met 31 december 2009 verplaatsingskosten kunnen worden vergoed met een maximum van 2.000 kilometer. Of vindt u dat voor 2009 het maximaal aantal kilometers pro rata dient te worden berekend, bijvoorbeeld voor de periode van 1 juni 2009 tot en met 31 december 2009? Dat is zeven twaalfden van 2.000 km?

Graag had ik hierover duidelijkheid gekregen.

08.02 Minister **Laurette Onkelinx**: De wijzigingen aan de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers werden op 19 mei in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Het gaat onder meer over een aanpassing van artikel 10 waardoor een combinatie van de forfaitaire kostenvergoeding met een terugbetaling van de reële vervoerskosten mogelijk is voor maximaal 2.000 kilometer per jaar per vrijwilliger. Deze regeling treedt in werking vanaf 29 mei 2009, namelijk 10 dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad.

De wetgever spreekt, in tegenstelling tot wat sommige organisaties die met vrijwilligers werken veronderstellen, nergens van een breuk of proratisering voor het bepalen van deze 2.000 kilometer in 2009. Concreet kan een vrijwilliger vanaf 29 mei 2009 een forfaitaire vergoeding krijgen en kan hij ook een terugbetaling ontvangen van zijn reële vervoerskosten voor maximum 2.000 kilometer per jaar, in casu 2009.

08.03 **Stefaan Vercamer** (CD&V): Mag ik van de gelegenheid gebruikmaken om toch nog over een zaak ook duidelijkheid te vragen? Daar zijn altijd twee ministers in bevoegd: enerzijds u, anderzijds de minister van Financiën. Tot op heden stelde dat geen probleem omdat de omschrijving die de fiscus gebruikte, verwees naar een administratief "aanschrijven" zoals men dat in het jargon noemt. Dat was hetzelfde als opgenomen in de wetgeving over de rechten van de vrijwilligers.

Nu wordt deze wetgeving verruimd, maar op het vlak van fiscaliteit blijft de aanschrijving dezelfde. Het risico bestaat dat de fiscus de combinatie van de forfaitaire onkostenvergoeding en de verplaatsingskosten anders zou gaan interpreteren. Daardoor zouden de organisaties wel verplicht worden fiches te schrijven en zou er getaxeerd kunnen worden. Het zou dus goed zijn, en zeker opportuun, dat er op fiscaal vlak duidelijkheid over wordt gecreëerd dat de combinatie van de forfaitaire onkostenvergoeding met de verplaatsingskosten tot maximaal 2.000 kilometer vrijgesteld is en daar niet op wordt getaxeerd.

Moeten wij daarover een aparte vraag stellen om daarover duidelijkheid te creëren, of neemt de minister van Sociale Zaken rechtstreeks...

(...): (...)

08.04 **Stefaan Vercamer** (CD&V): Maar er spelen daar twee bevoegdheden, natuurlijk.

Dus, wij moeten ons wenden tot de minister van Financiën, in dezen? (*Instemming*)

08.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: La nouvelle réglementation s'applique depuis le 29 mai. Le législateur ne parle nulle part d'une formule avec des fractions pour déterminer le nombre de kilomètres indemnisables en 2009. Le volontaire peut donc obtenir à compter du 29 mai à la fois une indemnité de frais forfaitaire et un remboursement de ses frais de déplacement réels pour un maximum de 2.000 kilomètres par an, en l'occurrence pour l'année 2009.

08.03 **Stefaan Vercamer** (CD&V): Ce dossier est de la compétence de la ministre des Affaires sociales et du ministre des Finances. Il y a un risque: le fisc pourrait interpréter autrement le cumul de l'indemnité forfaitaire et les frais de déplacement, et procéder néanmoins à taxation. Ne conviendrait-il pas, dès lors, de dire clairement que le cumul de ces deux indemnités est exonéré d'impôt?

08.04 **Stefaan Vercamer** (CD&V): Je présume que je dois adresser cette dernière question au ministre des Finances? (*la ministre Onkelinx acquiesce*)

Goed.

De **voorzitter**: Om die reden staat in ons voorstel ook een gelijkschakeling van de fiscaliteit en sociale zaken.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

09 Question de M. Jean-Jacques Flahaux à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur "la difficile utilisation de la carte européenne d'assurance maladie" (n° 13683)

09 Vraag van de heer Jean-Jacques Flahaux aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "de problemen met betrekking tot het gebruik van de Europese ziekteverzekeringskaart" (nr. 13683)

09.01 Jean-Jacques Flahaux (MR): Madame la ministre, la récente campagne pour les élections européennes a mis en avant, bien qu'insuffisamment à mon sens, les progrès que la construction européenne apporte aux habitants de notre continent.

Je voudrais vous interroger au sujet de la carte européenne d'assurance maladie. Cette carte a pour but de permettre à tout citoyen européen se rendant à l'étranger de bénéficier d'une prise en charge de ses frais médicaux selon les modalités de remboursement en vigueur dans son pays d'origine. Cela concerne les frais d'hospitalisation, mais aussi les visites chez le médecin, les examens médicaux et les médicaments délivrés en pharmacie. Or, quand les étrangers se rendent dans une officine, munis d'une ordonnance étrangère ou délivrée par un médecin belge et de leur carte européenne d'assurance maladie, ils se voient répondre par les praticiens que cette dernière ne vaut que pour l'hospitalisation et que la délivrance des médicaments ne peut avoir lieu qu'à la seule charge financière du patient, les systèmes de traitement des remboursements ne permettant pas de traiter ces dossiers de prise en charge.

Madame la ministre, est-il vrai que les systèmes de traitement des prises en charge des remboursements des prescriptions médicales ne permettent pas l'utilisation, dans les faits, de cette carte européenne? Si ce n'est pas le cas, à quoi est due cette réponse? Comment pouvez-vous agir pour que cet outil mis en place par l'Europe pour assurer une meilleure couverture santé des citoyens européens, puisse véritablement fonctionner?

09.02 Laurette Onkelinx, ministre: Madame la présidente, la carte européenne d'assurance maladie, bien que conçue comme une carte magnétique, ne comprend pas d'autres données que celles qui sont visibles sur le document: nom, prénom, date de naissance, numéro d'identification du propriétaire de la carte, numéro d'identification de la mutuelle, numéro d'identification de la carte elle-même et durée de validité.

En ce qui concerne les tarifs, la présentation d'une carte européenne d'assurance maladie ou d'un document équivalent par un assuré européen permet l'équivalence avec un assuré belge. La réglementation du tiers payant est en soi possible avec une carte

09.01 Jean-Jacques Flahaux (MR): De Europese ziekteverzekeringskaart heeft tot doel elke Europese burger die naar het buitenland gaat de mogelijkheid te bieden zijn medische kosten ten laste te laten nemen volgens de in zijn land van herkomst van kracht zijnde terugbetalingsregels. De buitenlanders die naar een apotheek gaan met een voorschrift en hun Europese ziekteverzekeringskaart, krijgen echter te horen dat zij voor de geneesmiddelen moeten opdraaien, aangezien de systemen voor de verwerking van de terugbetalingen de tenlasteneming onmogelijk maken.

Klopt het dat de systemen voor de verwerking van de terugbetalingen van medische voorschriften feitelijk niet de mogelijkheid bieden om die Europese kaart te gebruiken? Zo neen, van waar komt dat antwoord dan? Wat kunt u doen om ervoor te zorgen dat het systeem echt werkt?

09.02 Minister Laurette Onkelinx: De Europese ziekteverzekeringskaart bevat geen andere informatie dan de zichtbare gegevens op het document.

Wanneer een EU-verzekerde een Europese verzekeringskaart overlegt, wordt hij gelijkgesteld met een Belgische verzekerde. In de apotheken wordt de